

Spoštovani župan občine Vrhnike,

cenjene svetnice in svetniki naše krajevne skupnosti, drage krajanke in krajani Podlipe in Smrečja, cenjeni gostje in prijatelji nam drage Podlipske doline.

Ponosen sem, da vas lahko danes nagovorim. Hvaležen sem času in prostoru, predvsem pa sem hvaležen kraju in ljudem, ki nas je, in ki so nas naredili, da smo to, kar smo: krajanke in krajani čudovite vasice Podlipa, občani občine Vrhnika in državljani sveta!

Zato mi dovolite, da namesto znanih zgodovinskih datumov raje omenim nekaj dejstev, med katere smo bili in smo tudi danes vpeti, da bi skupaj razumeli, kaj pomeni 750 let v življenju nekega kraja.

Če človek pri 75. razmišlja o pokoju in mirni starosti, pa je naša Krajevna Skupnost ki je stara desetkrat toliko ta trenutek pred odločitvami za katere iskreno upam, da nam bodo vsem prinesle, nov ustvarjalni nemir in nov napredek.

Kraji so bili vedno kot mejniki časov, Podlipa pa kot žlahtno znamenje ob poti dolge dobe. Ko se je Podlipa pred 750 leti prvič omenjala, je ta zaznamovala osrednji del cesarstva. Če si hotel misliti tisti čas, si moral prijetno vasico Podlipa iskati med Dunajem in Carigradom, med dvema cesarstvoma torej. Na zemljevid so se naši predniki takrat in vse do danes vpisovali s tem, kar so znali proizvesti, natisniti, uprizoriti, uglasbiti, svet pa se je v naša jedra vpisoval s tistim, kar so poti, karavane in vojske prinesle od drugod.

Ko tako skupaj mislimo o stoletjih nazaj in naprej, ne pozabimo, da smo vse to skupaj: da smo krajevna skupnost umnih gospodarjev, predanih kmetijcev in pridnih obrtnikov.

Da se je Podlipa lahko zarisala na zemljevid in vpisala v čas in zgodovino, je najprej prav vsak od nas moral biti nekje doma. Kar torej dela krajevno skupnost Podlipa, so zaselki in so pridni ter modri ljudje.

In je naša Podlipščica, ki nas vse povezuje. Vse to so naši kraji in naši časi, naše pesmi in naše drame. Vse to, so naši ljudje.

A hkrati nas tudi naš kraj in njegova pozicija uči, da ni dovolj občudovanje lastnega ovinka. Le če znamo našo posebno zgodbo narediti univerzalno, lahko nagovorimo svet. Le če bomo znali naša osebna in skupna prizadevanja s kratke, omejene daljice premestiti na odprto premico, kjer so osebne, krajevne in zgodovinske korenine še kako pomembne, bomo uspeli.

Spoštovane krajanke in krajani Podlipe,

dragi prijatelji,

naša letošnja praznovanja smo zasnovali med ponosom in možnostmi. Naj nas prvi ne zaslepi za druge; naj nam upravičen ponos ne zastre ali celo zatre priložnosti. Prav vasi so danes središča razvoja: kraji se med seboj razlikujejo in povezujejo glede na to, kaj specifičnega, kaj njim lastnega, lahko ponudijo obiskovalcu, študentu, kupcu, investitorju – a najprej in predvsem svojemu krajanu in krajanki.

Kvaliteta življenja, ki se meri z nešteto drobnimi, vsakdanjimi rečmi, je tista, ki na koncu sestavi celovito sliko nekega kraja. Če se je lotimo skupaj, če ujamemo duha časa, smo lahko spet na širni, zgodovinsko odprti premici, sicer pa ostanemo ujetniki kratke, vase spodvite daljice.

Naj vas spomnim, da je v nekem prejšnjem obdobju kot sinonim razvojnega zaostanka KS in njene odrinjenosti na rob zgodovine, veljalo dejstvo, da je Podlipo zaraščala trava. Mar nam ne pove veliko o naši dobi to, da bo morda ravno sveže zelena, pomladno dišeča trava čez nekaj let

simbol razvitosti, ekološkega trajnostnega razvoja in spoštovanja naravnih vrednot naše Krajevne Skupnosti? Morda bi se naši otroci, že danes raje igrali ob Podlipščici in na prostranih senožetih kot na asfaltu?

Dragi prijatelji, si lahko 750-letnico prve omembe Podlipe predstavljamo tako, da pričnemo odštevanje do novih premikov našega kraja? Naj nas ustvarjalni nemir in želja po uspehu in zdravem razvoju vse hitreje peljeta naprej, da bomo pripravljeni za nov napredek naše doline.

Ko cenimo stoletja minulega razvoja, mislimo tudi na jutri. Ko se s ponosom spominjamo naših prednikov, delajmo za potomce. Ko slavimo 750. obletnico, gradimo novo prihodnost! Le tako bomo dostojni dediči naših prednikov in ponosni krajani naše najlepše vasi!

Želim da bi se vsak od nas, vedno, z žarom in ponosom lahko predstavil: »Ja, iz vasi sem. Iz Podlipe sem!«

Zato, srečno, Podlipa! In vse najboljše!

predsednik KS
Podlipa-Smrečje